

Румелия има право да повиква турски войски, когато би се заплашвала вътрешната или вънкашна безопасност на провинцията).

Почти едно слѣдъ друго, въ *Сливенъ* ставатъ два инцидента, или по-право *събития*, слуха за които достигна не само до нервознитѣ уши на султана и руския императоръ, но и до тия на западнитѣ сили.

Първото отъ тия събития става прѣзъ февруари 1879 г., по случай идването въ града на финансовия румелийски директоръ *Шмидъ*, а второто прѣзъ августъ, сщщата година, по въпроса: кое знаме да се развѣва въ Сливенъ — *руско* или *румелийско*.

Горнитѣ събития сж първитѣ прѣдвѣстници на *сѣденишето* и създаватъ отъ Сливенъ — огнище и крѣпостъ на българскитѣ въжделения по тоя въпросъ

Когато *Шмидъ* се накаралъ да дойде въ Сливенъ за да ревизира тукашната каса, властитѣ го прѣдупрѣдили, че това той мжчно би извършилъ безъ прѣдварителни за случая мѣрки. Сливенци не на шега се заканвали, че ще го убиятъ съ камъни, ако се опита „да земе касата“. Рѣшено било щото *Шмидъ* да пристигне въ Сливенъ неочаквано и инкогнито. За послѣдната цѣль улеснилъ го и самиятъ руски генералъ-губернаторъ *Ар. Дим. Столипинъ*, който, колкото и да не е симпатизиралъ на намѣсването на европейската международна комисия въ румелийскитѣ работи, мжчел се е да прѣдотврати кървавитѣ смутове. Казало се, че *Столипинъ* на пжтъ за Русия иде още веднажъ да посѣти „храбрия Сливенъ“ и да се раздѣли съ него. Сливенци се приготвили да го посрѣщнатъ най-тържествено и му построили триумфална арка, прѣзъ кждѣто щѣлъ да мине.¹⁾ Заедно съ него сж дошли френскитѣ и английскитѣ делегати — членове на смѣсената комисия, между които и самиятъ *Шмидъ*, когото обаче Сливенци не могли да познаятъ. Сливенци, безъ да подозиратъ присжтствието на послѣдния, записани въ посрѣщането, не могли да го познаятъ, па и не го познавали до тогасъ. Инакъ, разправятъ нѣкои граждани, и като се сжди по настроението на духоветѣ, той щѣлъ да бжде прѣбитъ още прѣди да влѣзе въ Сливенъ, нѣкждѣ между Тунджа и Керменлий.

Не ще съмнение, че най-силно е била възбудена и разгорещена по-простата маса, която по правило не разбира отъ дипломация или политика и не мисли за крайноститѣ. Нѣкои отъ ржководителитѣ ѣ твърдо сж вѣрвали, че слѣдъ тъй произведенитѣ смутове, Европа ще се уплаши и повърне провинцията на Княжеството. Работата била проста: *Шмидъ*, като директоръ на румелийскитѣ финансии, идѣлъ въ Сливенъ

¹⁾ Подробноси по посрѣщането на генер. Столипинъ въ Сливенъ вжъ Бъл. Знаме, бр. 5 отъ 10 мартъ 1897.